

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12012026.16>

Food and Sustenance in Tamil Literature: Historical Evolution of Food Culture, Hospitality, Ethics, and Social Justice Perspectives

Dr. K. John Kennedy *

Assistant Professor, Department of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous), Tiruchirappalli – 620002, Tamil Nadu, India.

*Correspondence: kjohnkenedy4@gmail.com, Tel: +949500881444

Article Info: Received on 27-May-2026, Revised on 29-May-2026, Accepted on 09-June-2026.

ABSTRACT

Food is not only a basic necessity of human life but also serves as a cultural identifier for a society. In Tamil civilization, the concept of "Soru" (cooked rice/sustenance) has evolved beyond mere physical nourishment to become a symbol of ethics, hospitality, social cohesion, economic prosperity, and humanitarianism.

Records regarding food and the sharing of food are consistently found from Sangam literature to contemporary works. This research examines the documentation of "food and sustenance" (Oon Soru) in Tamil literature through historical and cultural perspectives. Specifically, it explores the social dimensions of food as presented in Sangam literature, Thirukkural, Silappathikaram, Manimekalai, Bhakti literature, and modern Tamil literature. The study concludes by establishing that Soru serves as a central symbol of Tamil culture and a fundamental emblem of social justice ideologies.

Keywords: Food and Sustenance (Oon Soru), Tamil Literature, Food Culture, Hospitality, Sangam Literature, Social Justice.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

தமிழிலக்கியங்களில் ஊண் சோறு: உணவுப் பண்பாடு, விருந்தோம்பல், அறவியல் மற்றும் சமூகநீதிச் சிந்தனைகளின் வரலாற்றுப் பரிணாமம்

*முனைவர் கா. ஜான் கென்னடி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, புனித வளனார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருச்சிராப்பள்ளி – 620002, தமிழ்நாடு, இந்தியா

1. அறிமுகம்

உணவு என்பது உயிர்வாழ்வின் அடிப்படை நிபந்தனையாகும். மனித வரலாற்றின் ஆரம்பகட்டம் முதல் உணவின் தேடல், உற்பத்தி மற்றும் பகிர்வு ஆகியவை சமூக வளர்ச்சியின் மையமாக இருந்து வருகின்றன. உலகின் அனைத்து நாகரிகங்களிலும் உணவு ஒரு பண்பாட்டுக் கூறாகக் கருதப்பட்டாலும், தமிழர் நாகரிகத்தில் அது ஒரு வாழ்வியல் தத்துவமாக உருவெடுத்துள்ளது (Sivathamby, 2005).

தமிழ் மொழியில் “ஊண்” மற்றும் “சோறு” என்ற சொற்கள் பல அடுக்குகளைக் கொண்ட பொருள் அமைப்பை உருவாக்குகின்றன. “ஊண்” என்பது பொதுவாக உண்ணப்படும் உணவைக் குறிக்கும் நிலையில், “சோறு” என்பது சமைக்கப்பட்ட அரிசியைக் குறிப்பதோடு, காலப்போக்கில் உணவின் பொதுப்பெயராகவும் மாறியுள்ளது. இதன் மூலம் உணவு தமிழர் வாழ்வியலில் எந்த அளவிற்கு மையத்துவம் பெற்றிருந்தது என்பதை அறிய முடிகிறது [1].

தமிழர் சமூகத்தில் உணவு என்பது தனிநபர் தேவையாக மட்டும் கருதப்படவில்லை. அது குடும்ப உறவு, சமூக ஒற்றுமை, விருந்தோம்பல், அரசியல் பொறுப்பு மற்றும் அறநெறியுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது. சங்க இலக்கியங்களில் உணவு வழங்குதல் உயர்ந்த மனிதநேயச் செயலாகக் கருதப்பட்டது. புறநானூற்றில் இடம்பெறும்

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”

என்ற வரி உணவு வழங்குதல் உயிரைக் காப்பதற்கு ஒப்பான செயல் என்ற தமிழரின் உயர்ந்த அறச்சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது (Purananuru, Verse 18).

இதே சிந்தனை திருவள்ளுவரிடம் மேலும் விரிவடைகிறது. இல்லற வாழ்வின் நோக்கம் விருந்தோம்பலாக இருக்க வேண்டும் என அவர் வலியுறுத்துகிறார்:

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம்

விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள் 81)

இந்தக் குறள் உணவு உற்பத்தி மற்றும் உணவு பகிர்வு ஆகிய இரண்டும் சமூக அறநெறியின் மையமாக விளங்கியதை எடுத்துக்காட்டுகிறது (Parimelazhagar, 2014).

2. ஆய்வின் பின்னணி

உணவுப் பண்பாடு குறித்த ஆய்வுகள் கடந்த சில தசாப்தங்களில் உலகளவில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. மனிதவியல், சமூகவியல், வரலாறு மற்றும் இலக்கியவியல் ஆகிய துறைகள் உணவை ஒரு பண்பாட்டு குறியீடாக ஆய்வு செய்யத் தொடங்கியுள்ளன (Mintz & Du Bois, 2002). தமிழிலக்கியங்களிலும் உணவுப் பண்பாடு குறித்த தகவல்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும் “ஊண் சோறு” என்ற கருத்தை மையமாகக் கொண்டு சங்கம் முதல் நவீன காலம் வரை தொடர்ச்சியான ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. இதனால் இவ்வாய்வு அவசியமாகிறது.

3. ஆய்வின் நோக்கங்கள்

இவ்வாய்வு பின்வரும் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது:

1. தமிழிலக்கியங்களில் ஊண் சோறு குறித்த பதிவுகளை தொகுத்து ஆய்வு செய்தல்.
2. உணவு மற்றும் விருந்தோம்பல் தொடர்பை விளக்குதல்.
3. உணவின் அறவியல் பரிமாணங்களை ஆராய்தல்.
4. உணவு மற்றும் சமூகநீதி தொடர்பான தமிழரின் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துதல்.
5. சோற்றின் பண்பாட்டு அடையாளங்களை விளக்குதல்.

4. ஆய்வுமுறை

இவ்வாய்வு தரவியல் (Qualitative Research) அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்துகிறது. முதன்மைத் தரவுகளாக சங்க இலக்கியங்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, தேவாரம், நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. துணைத் தரவுகளாக தமிழர் பண்பாடு, உணவுப் பண்பாடு மற்றும் சமூக வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுநூல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வில் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு (Content Analysis) முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது (Krippendorff, 2018).

5. இலக்கிய ஆய்வு

Kailasapathy (1968) சங்ககால வீரயுகக் கவிதைகளில் விருந்தோம்பல் அரசியல் அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவரது கருத்துப்படி, அரசனின் புகழ் அவனது போர் வெற்றியால் மட்டுமல்ல; விருந்தினர்களுக்கு வழங்கிய உணவினாலும் அளவிடப்பட்டது.

George Hart (1975) சங்க இலக்கியங்களில் உணவு சமூக உறவுகளின் முக்கிய குறியீடாக விளங்குவதாகக் கூறுகிறார். குறிப்பாக புறநானூற்றில் இடம்பெறும் உணவுப் பதிவுகள் சமூக மனிதநேயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

Sivathamby (2005) தமிழர் சமூகத்தில் உணவு உற்பத்தி மற்றும் உணவு பகிர்வு ஆகியவை சமூக

அமைப்பின் அடிப்படை கூறுகளாக இருந்ததாக விளக்குகிறார். வேளாண்மை மற்றும் உணவு பாதுகாப்பு தமிழர் அரசியல் அமைப்பின் மையமாக விளங்கியதாகவும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

Zvelebil (1992) பக்தி இலக்கியங்களில் அன்னதானம் ஆன்மீகச் செயலாகக் கருதப்பட்டதை ஆய்வு செய்கிறார். அவரது கருத்துப்படி, உணவு பகிர்வு சமயத்தின் சமூகப் பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

Stein (1980) தென்னிந்திய வரலாற்றில் கோயில்கள் உணவுப் பாதுகாப்பு மையங்களாகச் செயல்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகிறார். இது பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படும் அன்னதான மரபுகளுடன் தொடர்புடையதாகும்.

6. உணவுப் பண்பாடு: ஒரு கோட்பாட்டுப் பார்வை

உணவு என்பது வெறும் உயிரியல் நிகழ்வு அல்ல. அது ஒரு பண்பாட்டு அமைப்பு. Claude Lévi-Strauss (1966) உணவு தயாரிப்பு மற்றும் உணவு பகிர்வு ஆகியவை சமூகக் குறியீட்டு அமைப்புகளாக செயல்படுகின்றன என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அதேபோல் Pierre Bourdieu (1984) உணவுப் பழக்கங்கள் சமூக அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன என்கிறார்.

தமிழர் சமூகத்தில் சோறு:

- வாழ்வாதாரத்தின் குறியீடு
- சமூக உறவின் அடையாளம்
- பண்பாட்டு நினைவகம்
- அறநெறியின் வெளிப்பாடு

என்ற பல்வேறு நிலைகளில் செயல்படுகிறது.

7. சங்க இலக்கியங்களில் ஊண் சோறு: தமிழர் உணவுப் பண்பாட்டின் தொன்மையும் தொடர்ச்சியும்

7.1 சங்க இலக்கியங்கள்: வாழ்வியலின் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர் நாகரிகத்தின் சமூக, பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்க்கையை நேரடியாகப் பதிவு செய்த முதன்மையான ஆவணங்களாகக் கருதப்படுகின்றன (Hart, 1975). உலக இலக்கிய வரலாற்றில் அரிதாகக் காணப்படும் அளவிற்கு அன்றாட வாழ்க்கையின் பல்வேறு கூறுகளை சங்கப் பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. அவற்றுள் உணவுப் பண்பாடு குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகிறது.

சங்க காலத் தமிழகம் பெரும்பாலும் வேளாண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகமாக இருந்தது. நெல், திணை, வரகு, சாமை போன்ற தானியங்கள் விளைவிக்கப்பட்டாலும், அரிசியும் அதனால் தயாரிக்கப்படும் சோறும் சமூக வாழ்வின் மைய உணவாக விளங்கின (Subrahmanian, 1982).

உணவு என்பது உடல் பசியைத் தீர்க்கும் கருவியாக மட்டுமல்லாமல் சமூக உறவுகளின் அடையாளமாகவும் செயல்பட்டது. ஒரு குடும்பத்தின் செழிப்பு, ஒரு அரசனின் பெருமை, ஒரு சமூகத்தின் மனிதநேயம் ஆகியவை உணவின் மூலம் மதிப்பிடப்பட்டன.

7.2 ஐந்திணை மற்றும் உணவுப் பண்பாடு

சங்க இலக்கியங்களின் தனிச்சிறப்பு ஐந்திணை வகைப்பாடு ஆகும். ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பும் தனித்துவமான உணவுப் பண்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது (Tolkappiyam, Porulatikaram).

குறிஞ்சி நிலம்

மலைப்பகுதியைச் சார்ந்த குறிஞ்சி நில மக்களின் உணவு பெரும்பாலும் இயற்கை வளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

அவர்களின் உணவுகளில்:

- திணைச் சோறு
- காட்டு தேன்
- கிழங்குகள்
- மூங்கில் அரிசி
- வேட்டையாடப்பட்ட மிருகங்களின் இறைச்சி

போன்றவை இடம்பெற்றன (Hart, 1975).

குறுந்தொகையில் திணை உணவு காதல் வாழ்க்கையுடன் இணைக்கப்பட்டு குறிப்பிடப்படுகிறது. இது திணை வெறும் தானியமாக அல்லாமல் சமூக வாழ்வின் ஒரு பகுதியாக இருந்ததை காட்டுகிறது.

முல்லை நிலம்

முல்லை நில மக்கள் கால்நடை வளர்ப்பில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

அவர்களின் உணவுகள்:

- பால்
- தயிர்
- மோர்
- நெய்
- வெண்ணெய்

ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்தன (Sivathamby, 2005).

முல்லை நில உணவுப் பண்பாட்டில் சோறு மற்றும் பால் உணவுகள் இணைந்து காணப்படுகின்றன. இதன் மூலம் விவசாயம் மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு ஒருங்கிணைந்த பொருளாதார அமைப்பாக இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

மருதநிலம்

மருதநிலம் சங்க கால உணவுப் பண்பாட்டின் இதயமாகக் கருதப்படுகிறது.

நெல் விளைச்சல் மிகுதியாக இருந்ததால்:

- அரிசிச் சோறு
- பால் உணவுகள்
- காய்கறிகள்
- மீன்
- இறைச்சி

போன்றவை அன்றாட உணவின் பகுதியாக இருந்தன (Kailasapathy, 1968).

அகநானூறு மற்றும் நற்றிணையில் அறுவடை காட்சிகள், நெல் வயல்கள் மற்றும் சோறு தயாரிப்பு குறித்த குறிப்புகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

நெய்தல் நிலம்

கடற்கரைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களின் உணவுகளில்:

- மீன்
- இறால்
- நண்டு

- உலர் மீன்
- அரிசிச் சோறு

முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தன (Champakalakshmi, 2011).

கடல் வாணிப வளர்ச்சி காரணமாக பல்வேறு உணவுப் பொருட்கள் நெய்தல் நிலத்தில் கிடைத்திருக்கலாம் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கருதுகின்றனர்.

பாலை நிலம்

பாலை நிலம் வறட்சியையும் இடம்பெயர்ச்சியையும் பிரதிபலிக்கிறது.

இங்கு உணவு பற்றாக்குறை அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

இதனால்:

- உலர் தானியங்கள்
- சேமிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள்
- கிழங்குகள்

முக்கிய உணவுகளாக இருந்தன (Karashima, 2001).

பாலைப் பாடல்களில் பசி குறித்த குறிப்புகள் மனித வாழ்வின் துயர அனுபவமாக வெளிப்படுகின்றன.

7.3 புறநானூற்றில் உணவின் மனிதநேயப் பரிமாணம்

புறநானூறு தமிழர் சமூகத்தின் அறநெறி மற்றும் அரசியல் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கிய நூலாகும்.

இந்நூலில் உணவு குறித்த மிக முக்கியமான வரி:

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”

(புறநானூறு, பாடல் 18)

இந்த வரி தமிழர் சமூகத்தில் உணவு வழங்குதல் உயிர் காப்பதற்கு ஒப்பான செயலாகக் கருதப்பட்டதை வெளிப்படுத்துகிறது (Hart, 1975).

இங்கு உணவு:

- பொருளாதார வளம்
- மனிதநேயம்
- சமூகப் பொறுப்பு

ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வடிவமாகக் காணப்படுகிறது.

7.4 வள்ளல்களும் உணவுப் பகிர்வும்

சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் கடையேழு வள்ளல்கள்:

- பாரி
- ஓரி
- பேகன்
- ஆய்
- அதியமான்
- நள்ளி
- காரி

ஆகியோர் தங்கள் செல்வத்தை மக்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டவர்களாகப் போற்றப்படுகின்றனர் (Kailasapathy, 1968).

அவர்களின் பெருமை:

- நிலம் வழங்கியதற்காக
- செல்வம் வழங்கியதற்காக
- உணவு வழங்கியதற்காக

அமைந்தது.

இது தமிழர் சமூகத்தில் சோறு ஒரு அறச் சின்னமாக இருந்ததை காட்டுகிறது.

7.5 உணவு மற்றும் அரசியல் அதிகாரம்

சங்க கால அரசனின் வெற்றி அவனது படை வலிமையால் மட்டுமல்ல; மக்களின் பசியின்மையால் அளவிடப்பட்டது (Sivathamby, 2005).

நல்ல அரசன்:

- மழையை உறுதி செய்வான்

- வேளாண்மையை ஊக்குவிப்பான்
- மக்களின் உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வான்

என்று இலக்கியங்கள் சித்தரிக்கின்றன.

இதன் மூலம் உணவு மற்றும் நல்லாட்சி இடையே நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகிறது.

7.6 அகநானூற்றில் குடும்பமும் சோறும்

அகநானூறு பெரும்பாலும் காதல் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்தாலும், அன்றாட வாழ்க்கையின் பல அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

சமையல், நெல் அரைத்தல், சோறு சமைத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் குடும்ப வாழ்வின் அங்கங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

தலைவி தனது காதலனுக்காக உணவு தயாரிப்பது அன்பின் குறியீடாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது (Hart, 1975).

இதன் மூலம் சோறு:

- குடும்ப உறவு
- காதல்
- பராமரிப்பு

ஆகியவற்றின் அடையாளமாக மாறுகிறது.

7.7 உணவு மற்றும் பெண்களின் பங்கு

சங்க இலக்கியங்களில் உணவு உற்பத்தி மற்றும் தயாரிப்பில் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

பெண்கள்:

- நெல் உலர்த்தல்
- அரிசி அரைத்தல்
- உணவு தயாரித்தல்
- விருந்தோம்பல்

ஆகிய பணிகளை மேற்கொண்டதாகப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன (Ramaswamy, 1997).

இதன் மூலம் உணவுப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தியவர்கள் பெண்கள் என்பதை அறிய முடிகிறது.

7.8 உணவு மற்றும் வேளாண் பொருளாதாரம்

நெல் உற்பத்தி சங்க கால பொருளாதாரத்தின் முதன்மைக் கூறாக இருந்தது.

வேளாண்மை இல்லாமல் சோறு இல்லை; சோறு இல்லாமல் சமூக நிலைத்தன்மை இல்லை என்ற சிந்தனை பல இலக்கியங்களில் மறைமுகமாகக் காணப்படுகிறது (Subrahmanian, 1982).

இதுவே பின்னர் திருவள்ளுவரின்

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்”

என்ற கருத்தில் முழுமையாக வெளிப்படுகிறது.

7.9 கோட்பாட்டுப் பார்வை

Pierre Bourdieu (1984) உணவுப் பழக்கங்கள் சமூக அடையாளத்தை உருவாக்குகின்றன என்று கூறுகிறார்.

இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, சங்க இலக்கியங்களில் சோறு:

1. பொருளாதார அடையாளம்
2. பண்பாட்டு அடையாளம்
3. அரசியல் அடையாளம்
4. அறநெறி அடையாளம்

என்ற நான்கு நிலைகளில் செயல்படுகிறது.

Claude Lévi-Strauss (1966) குறிப்பிட்ட “Food as Culture” என்ற கருத்து தமிழர் சமூகத்தில் மிகவும் பொருத்தமானதாகத் தெரிகிறது.

7.10 இடைக்காலக் கண்டறிதல்கள்

சங்க இலக்கியங்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன:

1. சோறு தமிழர் சமூகத்தின் மைய உணவாக இருந்தது.

2. உணவு மற்றும் விருந்தோம்பல் பிரிக்க முடியாதவை.
3. பசியை நீக்குதல் உயர்ந்த அறமாகக் கருதப்பட்டது.
4. உணவுப் பாதுகாப்பு அரசின் பொறுப்பாக இருந்தது.
5. பெண்கள் உணவுப் பண்பாட்டின் முக்கிய பாதுகாவலர்களாக இருந்தனர்.
6. உணவு சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்கும் கருவியாக விளங்கியது.

8. திருக்குறளில் உணவு, விருந்தோம்பல் மற்றும் அறவியல்

சங்க இலக்கியங்களில் சமூக வாழ்வின் அடையாளமாக விளங்கிய உணவு, திருவள்ளுவரின் சிந்தனையில் அறநெறியின் மையக் கூறாக உயர்த்தப்படுகிறது. திருக்குறள் உலக இலக்கிய வரலாற்றில் உணவு மற்றும் விருந்தோம்பலை அறத்தின் அடிப்படையோடு இணைத்துக் கூறும் அரிய நூலாகும் (Parimelazhagar, 2014).

திருவள்ளுவர் உணவை தனிமனித தேவையாகப் பார்க்கவில்லை. அது சமூகப் பொறுப்பு, இல்லறக் கடமை மற்றும் மனிதநேயத்தின் வெளிப்பாடு எனக் கருதுகிறார்.

8.1 விருந்தோம்பலின் அறவியல்

திருக்குறளின் “விருந்தோம்பல்” அதிகாரம் தமிழர் பண்பாட்டின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம்
விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு”
(குறள் 81)

இக்குறளில் விருந்தோம்பல் இல்லற வாழ்க்கையின் மைய நோக்கமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

திருவள்ளுவரின் கருத்துப்படி:

- வேளாண்மை செய்யப்படுவது உணவுக்காக.
- உணவு உருவாக்கப்படுவது பகிர்வதற்காக.
- பகிர்வு சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்குகிறது.

எனவே உணவு உற்பத்தி மற்றும் உணவு பகிர்வு ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய சமூகச் செயல்களாக விளங்குகின்றன (Varadarajan, 1972).

8.2 பசியும் மனிதநேயமும்

திருக்குறளில் பசி ஒரு தனிநபர் பிரச்சினையாக அல்ல; சமூகப் பிரச்சினையாகக் கருதப்படுகிறது.

பசியால் வாடுபவர்களுக்கு உணவளிப்பது உயர்ந்த அறமாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்த சிந்தனை சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும்:

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”

என்ற கருத்தின் வளர்ச்சியாகும்.

8.3 உழவுத் தொழிலும் சோறும்

திருவள்ளுவர் உழவுத் தொழிலை உயர்ந்த தொழிலாகக் கருதுகிறார்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்

மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்”

(குறள் 1033)

இந்தக் குறள் உணவின் பின்னணியில் உள்ள உழைப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

வேளாண்மை இல்லாமல் சோறு இல்லை; சோறு இல்லாமல் சமூக வாழ்வு இல்லை என்ற அடிப்படை உண்மையை திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார் (Subramanian, 2012).

9. சிலப்பதிகாரத்தில் உணவுப் பண்பாடு

இளங்கோவடிகள் இயற்றிய சிலப்பதிகாரம் தமிழர் நகர வாழ்க்கை, வாணிபம் மற்றும் சமூக உறவுகளைப் பதிவு செய்கிறது.

உணவுப் பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள இந்நூல் முக்கிய ஆதாரமாக விளங்குகிறது (Shulman, 2016).

9.1 புகார் நகரத்தின் உணவுச் செழிப்பு

சிலப்பதிகாரத்தில் புகார் நகரம் உலக வாணிப மையமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

அங்கு:

- அரிசி
- தானியங்கள்
- பழங்கள்
- காய்கறிகள்
- மீன்
- இறைச்சி

போன்ற பல்வேறு உணவுப் பொருட்கள் கிடைத்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இது தமிழர் சமூகத்தின் பொருளாதார வளத்தையும் உணவுப் பல்வகைமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது (Champakalakshmi, 2011).

9.2 குடும்ப வாழ்க்கையும் உணவும்

கண்ணகி மற்றும் கோவலனின் வாழ்க்கை உணவு மற்றும் குடும்ப உறவுகளின் நெருக்கத்தை

வெளிப்படுத்துகிறது.

தமிழர் குடும்ப அமைப்பில்:

- உணவு தயாரித்தல்
- பகிர்ந்து உண்ணுதல்
- விருந்தினரைப் போற்றுதல்

ஆகியவை குடும்ப உறவுகளை வலுப்படுத்தும் செயல்களாகக் கருதப்பட்டன.

9.3 உணவு மற்றும் சமூகத் தரநிலைகள்

சிலப்பதிகாரத்தில் பல்வேறு சமூகக் குழுக்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

அவர்களின் உணவுப் பழக்கங்கள் அவர்களின் பொருளாதார நிலையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இருப்பினும் உணவு பகிர்வு என்பது அனைத்து தரப்பினரிடமும் காணப்படும் பொதுப் பண்பாக இருந்தது.

10. மணிமேகலையில் அன்னதானத் தத்துவம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பசியை நேரடியாக சமூகப் பிரச்சினையாக எடுத்துரைக்கும் முதல் பெரிய நூலாக மணிமேகலை கருதப்படுகிறது (Zvelebil, 1992).

10.1 அமுதசுரபியின் குறியீடு

மணிமேகலையில் இடம்பெறும் “அமுதசுரபி” என்ற பாத்திரம் இலக்கிய ரீதியாக மிகவும் முக்கியமானது.

அமுதசுரபி:

- தீராத உணவின் அடையாளம்
- பசியற்ற சமூகத்தின் கனவு
- மனிதநேயத்தின் குறியீடு

எனப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

10.2 பசியை நீக்குதல்: உயர்ந்த அறம்

மணிமேகலை உணவளிப்பதை உயர்ந்த தர்மமாகக் கருதுகிறது.

சாத்தனாரின் பார்வையில்:

- பசியை நீக்குதல்
- துன்பத்தைப் போக்குதல்
- சமத்துவத்தை உருவாக்குதல்

இவை அனைத்தும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை.

இது புத்த சமயத்தின் கருணைக் கோட்பாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது (Hardy, 1983).

10.3 உணவு மற்றும் மனித உரிமை

மணிமேகலை இலக்கியத்தின் வழியாக ஒரு முக்கியமான கருத்து வெளிப்படுகிறது:

“உணவு அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமை.”

இக்கருத்து நவீன மனித உரிமைக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.

11. பக்தி இலக்கியங்களில் ஊண் சோறு

கி.பி. 6-9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம் உணவிற்கு புதிய ஆன்மீகப் பரிமாணத்தை வழங்கியது (Cutler, 1987).

11.1 தேவாரத்தில் உணவு

சைவ நாயன்மார்களின் பாடல்களில் உணவு இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் காணிக்கையாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

“நைவேத்தியம்” எனப்படும் படையல்கள்:

- இறைபக்தியின் அடையாளம்
- பகிர்வின் அடையாளம்
- சமூக ஒற்றுமையின் கருவி

ஆகியவையாக விளங்குகின்றன.

11.2 நாயன்மார்களின் அன்னதானம்

பெரியபுராணத்தில் பல நாயன்மார்கள் உணவு வழங்குவதில் சிறந்து விளங்கியவர்களாகக் கூறப்படுகின்றனர்.

உதாரணமாக:

- இளையான்குடி மாற நாயனார்
- சிறுத்தொண்டர்

போன்றோர் தங்களது வாழ்க்கையை அன்னதானத்திற்கு அர்ப்பணித்தவர்களாக சித்தரிக்கப்படுகின்றனர் (Sekkizhar, 2008).

11.3 திவ்யப் பிரபந்தத்தில் உணவு

ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் உணவு இறைவனுடனான உறவின் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

பிரசாதம் என்பது வெறும் உணவு அல்ல.

அது:

- அருள்
- பகிர்வு
- சமத்துவம்

ஆகியவற்றின் குறியீடாகக் கருதப்படுகிறது (Cutler, 1987).

12. கோயில்களும் உணவுப் பாதுகாப்பும்

Burton Stein (1980) மற்றும் Noboru Karashima (2001) ஆகியோர் நடுக்கால தென்னிந்திய சமூகத்தில் கோயில்கள் பொருளாதார மையங்களாகச் செயல்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அவற்றின் முக்கியப் பணிகளில் ஒன்று:

- அன்னதானம்
- ஏழைகளுக்கு உணவு வழங்குதல்
- யாத்திரிகர்களுக்கான உணவகம் நடத்துதல்

ஆகியவையாகும்.

இதனால் கோயில்கள் சமூக உணவுப் பாதுகாப்பு அமைப்புகளாகவும் விளங்கின.

13. ஒப்பீட்டுப் பார்வை

இலக்கியம்	உணவின் முக்கியப் பரிமாணம்
சங்க இலக்கியம்	விருந்தோம்பல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமை
திருக்குறள்	அறநெறி மற்றும் இல்லறக் கடமை
சிலப்பதிகாரம்	நகர வாழ்க்கை மற்றும் பொருளாதார வளம்
மணிமேகலை	மனிதநேயம் மற்றும் பசியற்ற சமூகம்
பக்தி இலக்கியம்	அன்னதானம் மற்றும் ஆன்மீகப் பகிர்வு

14. இடைக்காலக் கண்டறிதல்கள்

இப்பகுதியின் ஆய்வின் அடிப்படையில் பின்வரும் முடிவுகள் பெறப்படுகின்றன:

1. திருக்குறளில் உணவு அறநெறியின் மையமாக விளங்குகிறது.
2. சிலப்பதிகாரம் உணவின் பொருளாதார மற்றும் நகர்ப்புறப் பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகிறது.
3. மணிமேகலை உணவை மனித உரிமையாகக் கருதுகிறது.
4. பக்தி இலக்கியங்கள் உணவை ஆன்மீகப் பகிர்வின் கருவியாக மாற்றுகின்றன.
5. அன்னதானம் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொடர்ச்சியான பண்பாட்டு மரபாக விளங்குகிறது.

15. நவீன தமிழ் இலக்கியங்களில் சோறு: சமூகநீதி, அடையாளம் மற்றும் வாழ்வியல் அரசியல்
19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து தமிழ் இலக்கியம் புதிய சமூக மற்றும் அரசியல் பரிமாணங்களைப் பெறத் தொடங்கியது. காலனித்துவ ஆட்சி, தேசிய இயக்கம், சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்கள், திராவிட இயக்கம், தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் நகரமயமாக்கல் ஆகியவை உணவு குறித்த இலக்கியப் பார்வைகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின (Ramaswamy, 1997).

சங்க இலக்கியங்களில் சோறு விருந்தோம்பலின் அடையாளமாக இருந்த நிலையில், நவீன இலக்கியங்களில் அது வாழ்வாதாரம், சமூகநீதி, வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் மனித உரிமை ஆகியவற்றின் குறியீடாக மாறுகிறது.

15.1 பாரதியாரின் உணவுச் சிந்தனை

மகாகவி பாரதியார் தமிழர் சமூகத்தில் பசியை மிகப் பெரிய சமூக அவலமாகக் கருதினார்.

அவரது புகழ்பெற்ற வரிகள்:

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில்
ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்பது உணவை மனித உரிமையாகப் பார்க்கும் பார்வையை வெளிப்படுத்துகிறது (Bharathiyar, 2008).

பாரதியாரின் பார்வையில் உணவு என்பது:

- பொருளாதார சமத்துவம்
- மனித கண்ணியம்
- சமூக நீதி

ஆகியவற்றின் அடிப்படை நிபந்தனையாகும்.

15.2 பாரதிதாசன் மற்றும் சமூகச் சமத்துவம்

பாரதிதாசன் தனது கவிதைகளில் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்கிறார்.

அவருடைய படைப்புகளில் பசி ஒரு சமூகக் குற்றமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

உற்பத்தி செய்யும் மக்கள் பசியால் வாடுவதும், செல்வந்தர்கள் உணவு மிகுதியுடன் வாழ்வதும் சமூக அநீதியாகக் கருதப்படுகிறது (Pandian, 2007).

15.3 புதுமைப்பித்தன் மற்றும் யதார்த்தவாதம்

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொருளாதார வேறுபாடுகளை நேரடியாகச் சித்தரிக்கின்றன.

அவரது கதைகளில் பல கதாபாத்திரங்கள்:

- ஒரு வேளைச் சோற்றுக்காகப் போராடுகின்றன.
- வேலை இல்லாமல் வறுமையில் வாழ்கின்றன.
- பசியின் அவலத்தை அனுபவிக்கின்றன.

இதன் மூலம் சோறு ஒரு இலக்கியச் சின்னமாக அல்லாமல் வாழ்வியல் நெருக்கடியாக மாறுகிறது (Natarajan, 2011).

16. உணவு மற்றும் சமூகநீதிக் கோட்பாடு

நவீன சமூக அறிவியலில் உணவு என்பது மனித உரிமையாகக் கருதப்படுகிறது.

United Nations (1948) மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில் உணவு அடிப்படை மனித உரிமையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழிலக்கிய மரபிலும் இதே சிந்தனை தொன்மையான காலத்திலிருந்தே காணப்படுகிறது.

புறநானூற்றின்:

“உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே”

என்ற கருத்திலிருந்து பாரதியாரின்:

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்”

என்ற கருத்து வரை ஒரே மனிதநேயத் தொடர்ச்சி காணப்படுகிறது.

16.1 பசி: தனிநபர் பிரச்சினையா? சமூகப் பிரச்சினையா?

தமிழ் இலக்கியங்கள் பசியை தனிநபரின் தோல்வியாகக் கருதுவதில்லை.

அதை:

- சமூக அமைப்பின் குறைபாடு
- அரசியல் தோல்வி
- பொருளாதார அநீதி

என்ற கோணங்களில் அணுகுகின்றன (Sen, 1981).

Amartya Sen தனது *Poverty and Famines* நூலில் பஞ்சம் உணவு உற்பத்திக் குறைவால் மட்டுமல்ல; உணவை அணுக முடியாத சமூக அமைப்புகளால் ஏற்படுகிறது என்கிறார்.

இந்தக் கருத்து தமிழிலக்கியங்களில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே வெளிப்பட்டுள்ளது.

17. பெண்ணியப் பார்வையில் உணவுப் பண்பாடு

தமிழர் உணவுப் பண்பாட்டின் தொடர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

17.1 பெண்களும் உணவு உற்பத்தியும்

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்கள்:

- விதை பாதுகாப்பு
- தானியச் சேமிப்பு
- உணவு தயாரிப்பு
- குடும்ப உணவுப் பாதுகாப்பு

ஆகிய பொறுப்புகளை ஏற்றிருந்தனர் (Ramaswamy, 1997).

இதனால் உணவுப் பண்பாட்டின் முதன்மை பரம்பரைப் பாதுகாவலர்களாக பெண்கள் விளங்கினர்.

17.2 தாய்மையும் சோறும்

தமிழ் இலக்கியங்களில் தாய் பெரும்பாலும் உணவின் உருவகமாகக் காணப்படுகிறார்.

தாயின் அன்பு:

- பாலாட்டுதல்
- உணவளித்தல்
- பசியாற்றுதல்

ஆகிய செயல்களின் வழி வெளிப்படுகிறது.

இதனால் உணவு மற்றும் அன்பு ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன.

18. உணவு மற்றும் தமிழர் அடையாளம்

சோறு தமிழர் அடையாளத்தின் மிக முக்கியமான பண்பாட்டுச் சின்னமாகும்.

இன்று உலகின் பல நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களும் தங்களது உணவுப் பண்பாட்டின் வழி தமிழர் அடையாளத்தைத் தக்க வைத்திருக்கின்றனர் (Shulman, 2016).

18.1 மொழியில் சோறு

தமிழில் சோறு தொடர்பான பல சொற்றொடர்கள் காணப்படுகின்றன:

- சோற்றுக்கடன்
- சோற்றுத் துணை
- சோற்றுப் பசி
- சோற்றுக்காக உழைத்தல்

இவை அனைத்தும் உணவு வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றன.

18.2 திருவிழாக்களும் சோறும்

தமிழர் திருவிழாக்களில் உணவு முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

குறிப்பாக:

- பொங்கல்
- ஆடிப்பெருக்கு
- கோயில் திருவிழாக்கள்

ஆகியவற்றில் உணவு பகிர்வு சமூக ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துகிறது (Nagaswamy, 1995).

19. கோட்பாட்டுப் பகுப்பாய்வு

19.1 செயல்பாட்டுவாதப் பார்வை (Functionalism)

Durkheim-இன் சமூகக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உணவு சமூக ஒற்றுமையை உருவாக்கும் கருவியாக விளங்குகிறது.

தமிழர் சமூகத்தில் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவருந்துதல் சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்துகிறது.

19.2 குறியீட்டு தொடர்பியல் (Symbolic Interactionism)

சோறு தமிழர் சமூகத்தில் பல்வேறு குறியீட்டு அர்த்தங்களை உடையது:

- அன்பு
- செல்வம்
- உறவு
- நன்றி
- மரியாதை

(Bourdieu, 1984).

19.3 பண்பாட்டு நினைவகக் கோட்பாடு

Jan Assmann (2011) கூறும் Cultural Memory கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், உணவு ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று நினைவகமாகச் செயல்படுகிறது.

தமிழர் சமூகத்தில் சோறு அதே பங்கினை வகிக்கிறது.

20. ஆய்வின் முக்கியக் கண்டறிதல்கள்

இவ்வாய்வின் அடிப்படையில் பின்வரும் கண்டறிதல்கள் பெறப்படுகின்றன:

1. சோறு தமிழர் வாழ்வின் மையக் குறியீடு

தமிழிலக்கியங்களில் சோறு வெறும் உணவாக அல்ல; பண்பாட்டு அடையாளமாக விளங்குகிறது.

2. உணவு மற்றும் அறம் இணைந்துள்ளன

திருக்குறள் முதல் பக்தி இலக்கியங்கள் வரை உணவு வழங்குதல் அறச்செயலாகக் கருதப்படுகிறது.

3. விருந்தோம்பல் தமிழர் நாகரிகத்தின் அடிப்படை

சங்க இலக்கியங்கள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

4. பசியை நீக்குதல் உயர்ந்த மனிதநேயம்

மணிமேகலை மற்றும் பக்தி இலக்கியங்கள் இதை வலியுறுத்துகின்றன.

5. உணவு சமூகநீதியின் கருவி

நவீன இலக்கியங்கள் உணவை மனித உரிமையாகக் கருதுகின்றன.

6. பெண்கள் உணவுப் பண்பாட்டின் முக்கியப் பாதுகாவலர்கள்

உணவு தயாரிப்பு மற்றும் பகிர்வில் அவர்களின் பங்கு மையமானது.

7. சோறு தமிழர் அடையாளத்தின் தொடர்ச்சியான சின்னம்

புலம்பெயர் தமிழர் சமூகங்களிலும் இந்த அடையாளம் நிலைத்திருக்கிறது.

21. முடிவுரை

தமிழிலக்கியங்களில் “ஊண் சோறு” என்பது உணவைக் குறிக்கும் ஒரு சொல் மட்டுமல்ல. அது தமிழர் நாகரிகத்தின் வாழ்வியல் தத்துவத்தை பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டு குறியீடாக விளங்குகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் அது விருந்தோம்பல் மற்றும் சமூக ஒற்றுமையின் அடையாளமாகத் தோன்றுகிறது. திருக்குறளில் அது அறநெறியின் வடிவமாக உயர்கிறது. சிலப்பதிகாரம் மற்றும் மணிமேகலையில் மனிதநேயம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வின் சின்னமாக மாறுகிறது. பக்தி இலக்கியங்களில் அன்னதானம் வழி ஆன்மீகப் பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது. நவீன இலக்கியங்களில் அது மனித உரிமை மற்றும் சமூகநீதியின் அடையாளமாகத் தொடர்கிறது.

இதனால் தமிழர் பண்பாட்டில் சோறு என்பது வெறும் உணவு அல்ல; அது அறம், அன்பு, சமத்துவம், மனிதநேயம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வடிவமாகும்.

மேற்கோள்கள்

- [1]. அடியார்கள், இளங்கோ. (2015). *சிலப்பதிகாரம்*. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [2]. அச்மான், ஜான். (2011). *பண்பாட்டு நினைவகமும் தொன்ம நாகரிகங்களும்* (Cultural Memory and Early Civilization). கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [3]. பாரதியார், சுப்பிரமணிய. (2008). *பாரதியார் கவிதைகள்*. சென்னை: வர்த்தமானன் பதிப்பகம்.
- [4]. பரிமேலழகர். (2014). *திருக்குறள் உரை*. சென்னை: உமா பதிப்பகம்.
- [5]. பாண்டியன், எம். எஸ். எஸ். (2007). *பிராமணரும் பிராமணரல்லாதாரும்: தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல்*. நியூடெல்லி: பெர்மனன்ட் பிளாக்.
- [6]. போர்டியூ, பியர். (1984). *வேறுபாடு: சுவைத் தீர்ப்பின் சமூக விமர்சனம்* (Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste). ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [7]. சம்பகலட்சுமி, ஆர். (2011). *சமயம், மரபு மற்றும் கருத்தியல்* (Religion, Tradition and Ideology). நியூடெல்லி: ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.

- [8]. கடலர், நார்மன். (1987). *தமிழ் பக்தியின் கவிதையியல்* (Songs of Experience: The Poetics of Tamil Devotion). இந்தியானா பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [9]. துர்கெய்ம், எமில். (1964). *சமூகத்தில் தொழில்பகிர்வு* (The Division of Labor in Society). நியூயார்க்: ஃப்ரீ பிரஸ்.
- [10]. ஹார்ட், ஜார்ஜ் எல். (1975). *பண்டைய தமிழ் கவிதைகள்* (The Poems of Ancient Tamil). கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [11]. ஹார்டி, பிரெடெரிக். (1983). *விரக பக்தி* (Viraha Bhakti). ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [12]. கைலாசபதி, க. (1968). *தமிழர் வீரயுகக் கவிதைகள்* (Tamil Heroic Poetry). ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [13]. கராசிமா, நொபொரு. (2001). *தென்னிந்தியாவின் வரலாறும் சமூகமும்* (History and Society in South India). ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [14]. கிரிப்பென்டார்ஃப், கிளாஸ். (2018). *உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு* (Content Analysis). சேஜ் வெளியீடு.
- [15]. லெவி-ஸ்ட்ரான்ஸ், கிளாட். (1966). *உணவியல் முக்கோணம்* (The Culinary Triangle). *Partisan Review*.
- [16]. மிண்ட்ஸ், சிட்னி., & டு பாய்ஸ், கிறிஸ்டின். (2002). உணவு மற்றும் உணவுண்ணலின் மனிதவியல். *Annual Review of Anthropology*, 31, 99–119.
- [17]. நாகசாமி, இரா. (1995). *வேதங்களின் நிலம் தமிழ்நாடு*. சென்னை.
- [18]. நடராஜன், தி. (2011). *புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள்: ஓர் ஆய்வு*. சென்னை.
- [19]. இளங்கோவடிகள். (2015). *சிலப்பதிகாரம்*. சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
- [20]. பரிமேலழகர். (2014). *திருக்குறள் உரை*. சென்னை: உமா பதிப்பகம்.
- [21]. இராமசாமி, சுமதி. (1997). *மொழியின் பேரார்வங்கள்* (Passions of the Tongue). கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [22]. சாத்தனார். (2016). *மணிமேகலை*. சென்னை: சாரதா பதிப்பகம்.
- [23]. சேக்கிழார். (2008). *பெரியபுராணம்*. சென்னை.
- [24]. சென், அமர்த்தியா. (1981). *வறுமையும் பஞ்சங்களும்* (Poverty and Famines). ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.

- [25]. ஷூல்மன், டேவிட். (2016). *தமிழ்: ஒரு வாழ்க்கை வரலாறு* (Tamil: A Biography). ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [26]. சிவத்தம்பி, கா. (2005). *வரலாற்றுப் பார்வையில் தமிழ்ச் சமூகமும் பண்பாடும்*. சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்.
- [27]. ஸ்டெயின், பர்ட்டன். (1980). *இடைக்கால தென்னிந்தியாவில் அரசு மற்றும் சமூகம்* (Peasant State and Society in Medieval South India). ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக வெளியீடு.
- [28]. சுப்பிரமணியன், ந. (2012). *தமிழ்நாட்டு வரலாறு*. சென்னை: என்னஸ் பதிப்பகம்.
- [29]. சுப்பிரமணியன், க. ந. (1982). *சங்ககால அரசியல்* (Sangam Polity). ஆசியா பதிப்பகம்.
- [30]. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.). (2010). *புறநானூறு*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- [31]. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.). (2011). *அகநானூறு*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- [32]. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.). (2012). *குறுந்தொகை*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- [33]. உ. வே. சாமிநாதையர் (பதி.). (2012). *நற்றிணை*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- [34]. தொல்காப்பியர். (2010). *தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்*. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
- [35]. ஐக்கிய நாடுகள் சபை. (1948). *மனித உரிமைகளுக்கான உலகப் பிரகடனம்* (Universal Declaration of Human Rights).
- [36]. வரதராசன், மு. (1972). *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. நியூடெல்லி: சாகித்ய அகாடமி.
- [37]. ஜீவேலெபில், கமில் வி. (1992). *தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுத் துணை ஆய்வுகள்* (Companion Studies to the History of Tamil Literature). பிரில் வெளியீடு.

References:

- [1]. Assmann, J. (2011). *Cultural Memory and Early Civilization*. Cambridge University Press.
- [2]. Bharathiyar, S. (2008). *Bharathiyar Kavithaigal*. Chennai: Varthamanan Publications.
- [3]. Bourdieu, P. (1984). *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*. Harvard University Press.
- [4]. Champakalakshmi, R. (2011). *Religion, Tradition and Ideology*. Oxford University Press.
- [5]. Cutler, N. (1987). *Songs of Experience: The Poetics of Tamil Devotion*. Indiana University Press.
- [6]. Durkheim, E. (1964). *The Division of Labor in Society*. Free Press.
- [7]. Hardy, F. (1983). *Viraha Bhakti*. Oxford University Press.
- [8]. Hart, G. L. (1975). *The Poems of Ancient Tamil*. University of California Press.
- [9]. Ilango Adigal. (2015). *Silappathikaram*. Manivasagar Publications.

- [10]. Kailasapathy, K. (1968). *Tamil Heroic Poetry*. Oxford University Press.
- [11]. Karashima, N. (2001). *History and Society in South India*. Oxford University Press.
- [12]. Krippendorff, K. (2018). *Content Analysis*. Sage.
- [13]. Lévi-Strauss, C. (1966). *The Culinary Triangle*. Partisan Review.
- [14]. Mintz, S., & Du Bois, C. (2002). The Anthropology of Food and Eating. *Annual Review of Anthropology*, 31, 99–119.
- [15]. Nagaswamy, R. (1995). *Tamil Nadu: The Land of Vedas*. Chennai.
- [16]. Natarajan, T. (2011). *Pudhumaipithan Sirukathaigal: Oru Aaivu*. Chennai.
- [17]. Pandian, M. S. S. (2007). *Brahmin and Non-Brahmin*. Permanent Black.
- [18]. Parimelazhagar. (2014). *Thirukkural Urai*. Uma Pathippagam.
- [19]. Ramaswamy, S. (1997). *Passions of the Tongue*. University of California Press.
- [20]. Sattanar. (2016). *Manimekalai*. Saradha Publications.
- [21]. Sekkizhar. (2008). *Periyapuranam*. Chennai.
- [22]. Sen, A. (1981). *Poverty and Famines*. Oxford University Press.
- [23]. Shulman, D. (2016). *Tamil: A Biography*. Harvard University Press.
- [24]. Sivathamby, K. (2005). *Tamil Society and Culture in Historical Perspective*. New Century Book House.
- [25]. Stein, B. (1980). *Peasant State and Society in Medieval South India*. Oxford University Press.
- [26]. Subramanian, N. (2012). *History of Tamil Nadu*. Ennes Publications.
- [27]. Subrahmanian, K. N. (1982). *Sangam Polity*. Asia Publishing House.
- [28]. Swaminatha Iyer, U. V. (Ed.). (2010). *Purananuru*. Tamil University.
- [29]. Swaminatha Iyer, U. V. (Ed.). (2011). *Akananuru*. Tamil University.
- [30]. Swaminatha Iyer, U. V. (Ed.). (2012). *Kuruntokai*. Tamil University.
- [31]. Swaminatha Iyer, U. V. (Ed.). (2012). *Natrinai*. Tamil University.
- [32]. Tolkappiyar. (2010). *Tolkappiyam: Porulatikaram*. Tamil University.
- [33]. United Nations. (1948). *Universal Declaration of Human Rights*.
- [34]. Varadarajan, M. (1972). *History of Tamil Literature*. Sahitya Akademi.
- [35]. Zvelebil, K. V. (1992). *Companion Studies to the History of Tamil Literature*. Brill Academic Publishers.